

ikke har kunnet opnå en sådan tilslutning, at den kunne gennemføres.

Mindretallet er enigt med sagførerrådet og ejendomsmæglerkommissionen i, at en prøve for dem, der vil udøve virksomhed som ejendomsmægler på et så vigtigt område, som køb og salg af fast ejendom må siges at være, er påkrævet, men har fundet det hensigtsløst at opretholde ministerens forslag, når der ikke foreligger mulighed for dets vedtagelse“.

I den ændrede form vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting. Loven fik herved følgende affattelse:

§ 1.

§ 85 i næringslov af 28. april 1931 udgår og erstattes med:

„§ 85 a. Erhvervsmæssig virksomhed som mellemmand ved køb og salg af faste ejendomme, erhvervsvirksomheder, der udøves fra butik, værksted eller andet lignende fast forretningssted, samt beværtnings- og gæstgiverivirksomheder må kun udøves af personer, der i overensstemmelse med § 2 har løst næringsbrev enten som *ejendomsmægler* eller som *ejendomshandler*.

Denne eneret for ejendomsmæglere og ejendomshandlere gælder ikke overfor *sagførere* og *medlemmer af Københavns fondsbørs*.

Personer, der godtgør i de sidste 5 år før nærværende lovs ikrafttræden at have drevet virksomhed som mellemmand ved køb og salg af faste ejendomme m. v. som hovederhverv, kan få tilladelse til at løse næringsbrev som ejendomshandler, såfremt de opfylder de i § 3, stk. 1, nr. 1—4, jfr. §§ 5 og 6, opstillede betingelser.

For udfærdigelsen erlægges en afgift i overensstemmelse med bestemmelserne i § 4.

§ 85 b. Ret til at få udfærdiget næringsbrev som *ejendomsmægler* har enhver person, der opfylder de i § 3, stk. 1, nr. 1—4, jfr. §§ 5 og 6, opstillede betingelser og derhos har ført en retskaffen vandel og har bestået en *prøve* for en af ministeriet for handel, industri og søfart nedsat kommission. For udfærdigelsen erlægges en afgift i overensstemmelse med bestemmelserne i § 4.